

L'OPINIÓ

DIARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Plaça de la Universitat, 6, entresol - Telèfon 24647 : Any IV-Núm. 25 : Barcelona, dijous, 2 juliol 1931 Impremta: Tallers, 48 : Preu: 10 cèntims

L'enaltiment de la política

De la magnífica victòria obtinguda diumenge passat destaca un fet que convé posar de relleu perquè pot tenir una gran transcendència en l'esdevenidor proper.

A Barcelona-ciutat van acudir a les urnes tots els electors, la qual cosa vol dir que, almenys per una vegada, han abandonat el seu apoliticisme els que el practiquen.

El poble enter s'ha adonat que s'estava lliurant una batalla decisiva per al país i no ha volgut ésser neutral en la lluita.

L'apoliticisme, degut en gran part al desengany de les masses proletàries davant l'actuació dels ferroxistes, ja no té raó d'ésser. Avui tothom s'adona que les guerres constituïm la immensa majoria i podem imposar la nostra voluntat d'una manera legal i democràtica.

Fins ara hem viscut unes mesades d'interinitat forçosa; però, un cop reunides les Corts Constituents, no tardarem a entrar en un període de consolidació definitiva de la República. Aleshores fins els més escèptics s'acabaran de convèncer de la força i de l'eficàcia que pot tenir una actuació política quan és basada en l'ideal.

No hi ha sinó dos sistemes, fonamentalment oposats, per a governar els pobles: la tirania i la Democràcia.

La tirania envileix alhora els tirans i els pobles que els suporten. La democràcia educa les masses i enrobusteix l'esperit de ciutadania.

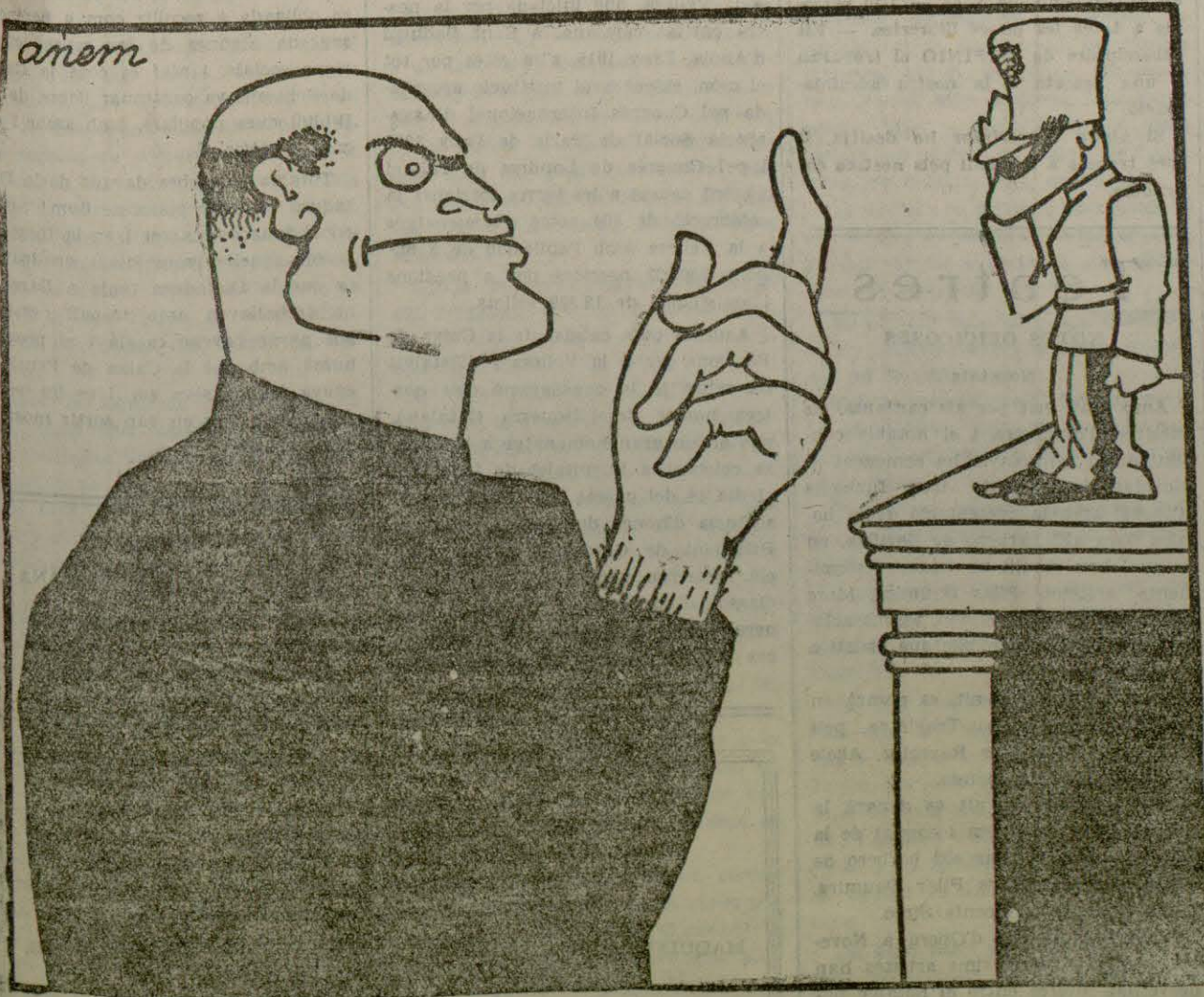
La República nostra ha d'ésser liberal i democràtica, i ha de procurar abans de tot l'enaltiment del nostre ambient polític.

D'aquesta manera podrà ésser estructurada sobre fonaments incommovibles.

Anuncieu a "L'Opinió"

LA REPERCUSSIO A ITALIA

Per Anem

MUSSOLINI.—No tinguis por. Jo no en faré pas d'eleccions.

MANEL.—Ai, Benet. Em sembla que de totes maneres haurem de fer la malaeta.

El Ritme de Barcelona

Molts han considerat i exaltat, fins avui, la part que en diríem exuberant i benevol de la hispànica sublevació: pocs, poquíssims, tenen consciència de la part o aspecte epensals d'aquesta sublevació. La part de la Sanació republicana.

I, malgrat tot, nosaltres, aquí, vivim sota el pes d'aquesta sanció—la q s'inicia precisament l'endemà de fundar-se la Unitat Hispànica.

Aquesta Unitat és el producte d'un error de fanàtics, d'una batalla de covards ingrats: el doble producte de la ignorància i del crim. I tota la història d'Espanya no és sinó una successió de sancions—probablement som a l'últim acte del gran drama.

Castella funda la unitat, imposa la seva hegemonia... renegant de tot això que constituï, fins per als centralitzadors i catolícissims Monarques, la raó mateixa del seu destí, missió, existència.

Per la destrucció de l'admirable sintesi que il·lustraren els grans pensadors en el tron, financers de gen, militars de fortuna—els Ferran III i els Alfons X, i el més gran de tots: Pere, dit el Cruel—per la destrucció d'aquella sintesi, Castella es va declarar separatista. L'Amèrica llatina la va imitar: i cal veure Catalunya sota aquest angle—l'aspecte de la sanció.

Barcelona ha estat, per molt temps, la Consiliència de Castella, en el recordament. «Reis que exilieu, els vostres pobles us exiliaran...»

La permanència d'aquesta Censura

és el que anys ha, anomenarem el Ritme de Barcelona.

Ritme, que té dues manifestacions: contra el bloc hispànic, no cal dir-ho, i contra el bloc francès.

La nàutica ciutat dels Consellers—qui gosaren oposar-se a la bàrbara invasió de l'horda de l'Arcebià d'Ecija i dels Espinàs—, aquesta ciutat té per missió (si no està a l'altura, en els seus homes precaris, és un altre compte) la de dislocar i destruir dues Unitats: dues constriccions.

Cal prendre consciència d'aquest secular ritme.

En la lluita contra la lluminada pedagogia de França, l'aliada de la ciutat de la censura, del judici i de la sanció, és la història iminent que els ex-europeus es preparen a escriure amb la sang de llurs venes. Perquè una guerra està en l'inevitable curs dels esdeveniments d'aquest any, i del passat—després del crack de la Conferència de Londres.

Res no pot salvar la burgesia francesa, la unitat francesa. De l'hegemonia i prestigi no en parlem: això ja fa estona que se'n va anar.

¿Qui ha de valoritzar i recollir l'herència francesa?

No serà transigent, no serà mitjànt, sinó potenciant la personalitat, que el ritme nostre s'afermarà. Com cal. Si no el servim, pitjor per a nosaltres.—De totes maneres, és la història iminent que ens crida a col·laborar. Això

DIEGO RUIZ

MENTRE ESTIGUIN OBERTES LES VIES DEL DRET TROBEM IMPROCEDENT TOTA ACTITUD DE VIOLÈNCIA

El Banc d'Espanya accedeix a fer el préstec a l'Ajuntament de Barcelona

Madrid, 1. — Les reunions laborioses que aquests dies ha tingut el Banc d'Espanya es deuen a la sol·licitud d'un préstec per part de l'Ajuntament de Barcelona.

Ahí tingueren èxit aquestes gestions i el Banc, ha concedit un préstec a l'Ajuntament de Barcelona. Abans s'havia dirigit la corporació barcelonina al Banc Hispano-Colonial en sol·licitud del mateix préstec oferit com a garantia els terrenys sobrants del Parc de Montjuïc.

Les gestions en aquest sentit foren portades, segons sembla, pel regidor de la Lliga, senyor Brausill.—Atlante.

Avui acabaran definitivament les negociacions

Madrid, 1. — Encara que havia anunciat que tornaria a Barcelona aquesta nit, l'alcaldia de la ciutat comtal, senyor Aguader, no ho ha fet, perquè la reunió que ha celebrat aquesta nit amb el governador del Banc d'Espanya per a tractar de les condicions en què s'ha d'efectuar l'emprèstic dels 15 milions de pessetes de la dita entitat a l'Ajuntament de Barcelona s'ha prolongat algun temps i encara quedaven per acabar diversos detalls que ho seran en una reunió que se celebrarà demà i a la qual assistiran diversos representants de la Banca Catalana.

El senyor Companys tampoc ha tornat a Barcelona perquè demà serà rebut pel cap del Govern senyor Alcalá Zamora.—Atlante.

DE L'ESTRANGER

El pla quinquennal

L'opinió dels economistes sobre el pla quinquennal rus quan aquest fou aprovat en el cinquè congrés soviètic era, en general, escèptica i despectiva. La majoria qualificava el projecte rus d'utopia irrealitzable.

A despit de totes les dificultats i de què moltes d'elles no foren ni han estat resoltes, el pla quinquennal duu a terme el règim soviètic aconseguint reconstituir i acreixer el seu utilatge industrial prescindint del capital privat. Rússia, país de producció agrícola, es convertia ràpidament en un país de producció industrial. A més, la suposició de què l'obrer rus no su portaria les privacions imposades pel pla quinquennal tampoc no es realitzava.

Aleshores l'atenció dels països perjudicats es concentrà en l'esforç rus. Les conclusions, però, foren encara agriorístiques. Amb poques excepcions no sabien deslliurar-se d'un dogmatisme oposat, però semblant al dels col·lectivistes doctrinaris. En llur concepte, com en el dels col·lectivistes purs la

CATALUNYA NO ES SEPARATISTA. CATALUNYA CONFIA QUE PODRA RESOLDRE EL PROBLEMA DE LES SEVES LLIBERTATS DINTRE UNA REPUBLICA FEDERAL. PERO CATALUNYA NO TOLERARA UNA REPUBLICA UNITARIA QUE VOLGUES IMPOSAR-LI EL JOU QUE PATIA SOTA EL BORBO.

Josep BERTRAN DE QUINTANA.

A Catalunya hi ha 400.000 homes que han demostrat amb llur vot que no toleraran ni una República unitària, ni una República de dretes.

El vi, l'alcohol i l'aigua

L'encapçalament.-L'allargament de collita.-L'arbitri municipal.-El doble frau.-La Viticultura i la Hisenda municipal

Fa temps que es ve lluitant per tal d'aconseguir la prohibició absoluta i per mitjà de lleis, de l'encapçalament dels vins naturals per tota mena d'esperits dits industrials.

Si s'hagués atès aquesta demanda, és indubtable que la viticultura hauria rebut un benefici; però el millor benefici, al nostre entendre, li seria concedit amb la prohibició terminant de reforçar el vi amb cap mena d'esperit. Així ho han entès a França, país en el qual el vi és de menys graduació.

Com va dir, en certa ocasió, un amic nostre, el problema del vi és el problema de l'aigua, i podriem ben dir, que també és el problema de l'esperit. Es per mitjà de l'esperit que s'augmenta artificialment la graduació, i és aquest augment de graduació el que permet l'addició d'aigua.

Per mitjà de la graduació forçada s'arriba a l'allargament artificial de collita i naturalment a la disminució del consum de vi natural. Una bona part del que hom beu com a vi, és aigua. Quan el consumidor heu esment de l'engany de què se'l fa víctima renuncia a beure vi. Heu-vos ací per quins dos camins diferents s'arriba a la conclusió mateixa: La mitja va en el consum.

El més gran estimulator del frau de què és víctima el consumidor, és l'Ajuntament de la nostra ciutat. Ell facilita inconscientment l'engany contra els ciutadans i a més facilita l'engany del qual és víctima la hisenda municipal. Els defraudadors realitzen un doble frau.

Segons dades facilitades per l'Ajuntament, durant l'any 1929, entraren a la ciutat 758.746 hectòlitres de vi comú per la qual cosa es recaptaren 7.587.460 pessetes en concepte d'arbitri municipal; l'any 29 fou el de l'Exposició, i per tal motiu, al cens de població caldrà sumar-hi la gran massa des població flotant. Deixem de considerar aquest factor i partim de la

base d'un cens de població d'un milió d'habitants, del qual descomptarem un 22 per 100 corresponent als menors de deu anys, i un 10 per 100 més en concepte d'abstenció. La població consumidora ens quedarà reduïda a 702.000 habitants i el consum mitjà per habitant el tindrem a raó de 0'2573 litres diaris. Estem certa de no exagerar si afirmem que el promedi del consum dels bevedors és de 0'775 litres per dia. Els obrers manuals, pel major esforç físic a què estan obligats consumeixen normalment mig litre per àpat i no resulta ni abusiu ni perjudicial. Podem assegurar, sense por d'errar-nos, que el consum del vi a Barcelona és tres vegades el que apareix, segons les dades de la tributació per entrada de vi a la ciutat.

Si tenim present que igual arbitri paga el vi de deu graus que el de vint, aviat tindrem el fenomen explícit. Amb l'addició d'alcohol es facilita convertir, arribat que és a Barcelona, en el doble volum del que té en entrar-hi.

A part que el dia que els habitants de Barcelona estiguin certa que se'ls serveixi vi en consumiran molt més, cal considerar que avui, gràcies a aquest frau que denunciem, l'Ajuntament deixa de percebre de 12 a 15 milions de pessetes i els nostres viticultors deixen de col·locar al mercat nostre, d'un milió dos cents mil, a un milió cinc cents mil hectòlitres de vi.

Si assolim d'evitar aquest doble frau, els beneficis que en provindrien serien incalculables.

Aquesta allau de beneficis, socials econòmics i higièncs pot cercar-se en una fórmula senzillíssima: establir l'arbitri a base de la graduació alcohòlica i muntar un reduït servei d'inspecció en la venda.

La Secretaria d'Unió de Rabassalers féu arribar a la Comissió de Pressupostos del passat Ajuntament, la següent escala d'arbitris:

Fins 12 graus alcohòlics 7 ptes hect. » 13 » » 8 » » » 14 » » 10 » » » 15 » » 12 » » » 16 » » 14 » » » 17 » » 16 » » » 18 » » 18 » »

La hisenda municipal necessita diners. La viticultura necessita mercats. Seria absurd que el Municipi no prengués en consideració el clam dels nostres viticultors quan aquest es compagina amb l'interès del públic, del Municipi i de la viticultura.

Es ben deplorable, certament, que mentre els viticultors viuen pendents de que França ens vulgui consumir vi, aquí tinguem tancat un mercat d'un milió i mig d'hectòlitres.

AMADEU ARAGAY

ELS 42 DIPUTATS D'ESQUERRA REPUBLICANA TRANSFORMARAN L'ESTRUCTURACIÓ UNITARIA DE L'ESTAT ESPANYOL EN EL SENTIT DE FEDERACIÓ DE POBLES IBERICS.

DONEM UNA ABRAÇADA CORDIAL A TOTS ELS POBLES D'ESpanya I NO TOLERAREM QUE EN NOM D'UNA POLITICA ENDA RRERIDA I REACCIONARIA HOM PRETENGUI OFEGAR LES ASPIRACIONS DE CATALUNYA, QUE SON GARANTIA DE LA LLIBERTAT DELS ALTRES POBLES HISPANICS I ASSEGUREN LA VIDA DE LA REPUBLICA.

Si aquesta orientació prosperava influiria probablement en el sentit de precipitar l'evolució de la política econòmica dels països europeus vers un estat mixte de producció socialitzada i de producció privada.

J. O.

L'èxit de l'emprèstic del pla quinquennal

Moscou, 1. — La subscripció per a l'emprèstic del tercer any del període quinquennal ha donat en els primers quinze dies més de vuit-cents cinquanta milions de rubles, o sigui més de la meitat del total del dit emprèstic.— Fabra.

Subscriuiu-vos a "L'Opinió"